

Begrundelse

Da regeringen gennemførte sin skattereform i 1993, var forklaringen, at indkomstskatten skulle nedsættes, samtidig med at der blev indført dels arbejdsmarkedsbidrag dels øgede afgifter. Men det er talrige gange – også på det seneste – blevet slået fast, at sammenhængen i skattereformen netop var, at indkomstskatten blev ned-sat.

Det står nu klart, efter at regeringen har indgået aftale med kommuner og amterne, at indkomstskatten i disse led stiger, hvorefter det står klart, at den samlede indkomstskat i bedste fald bliver på det niveau, den har. Men samtidig står det klart, at grundlaget for skattereformen og dermed indførelsen af arbejdsmarkedsbidrag samt øgede afgifter er væk.

Spørgeren forventer derfor, at dette betyder, at regeringen vil ændre på sin skattepolitik, hvorfor spørgeren ønsker, at skatteministeren redegør for dette.

Svar (23/6 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Indledningsvis skal det pointeres, at skattetryk- ket skønnes at falde fra 1995 til 1996 på trods af den forventede stigning i de kommunale skatte- procenter.

Ved konjunkturvurderingen i maj måned blev det skønnet, at skattetrykket ville falde med 0,6 pct.-enheder fra 48,8 pct. af BNP i 1995 til 48,2 pct. i 1996. Ved dette skøn var der forudsat uændrede kommuneskatter.

Det er ikke muligt at give nogen præcis vur- dering af omfanget af de kommunale skattefor- højelser i 1996.

Med en samlet stigning i kommuneskatterne på 0,5 pct.-enheder vil skattetrykket blive på 48,4 pct. i 1996. Faldet i skattetrykket bliver der- for formindsket til 0,4 pct.-enheder, men der er altså fortsat tale om et fald og en fortsættelse af den faldende tendens siden gennemførelsen af skattereformen i 1993.

I forhold til størrelsen af bruttoomlægninger- ne i skattereformen er provenuvirkningen af de højere kommuneskatter beskeden. For eksempel udgør reformens nedsættelse af personskatterne isoleret set ca. 31,5 mia. kr. i 1996, mens stignin- gen i de kommunale skatter kun andrager ca. 4,5 mia. kr. i forhold til det forudsatte ved skat- tereformens gennemførelse.

Skattereformen, der indføres gradvis fra 1994 til 1998, bør i øvrigt betragtes som en omlæg- ning af finansieringen af statens virksomhed. I reformens start var der indbygget en mindre finanspolitisk lempelse, som bidrog til at skubbe dansk økonomi og beskæftigelse i gang igen. Ved afslutningen af skattereformen vil der ikke samlet være tale om færre indtægter.

Når skattereformen, som nævnt, er fuldt gen- nemført i 1998, vil indkomstskatteprocenterne til staten være sænket med 14 pct.-enheder i bunden og 10 pct.-enheder i toppen sammenlig- net med 1993. Finansieringen af de lavere stats- lige indkomstskatteprocenter sker via arbejds- markedsbidrag, grønne afgifter og en udvidelse af beskætningsgrundlaget m.v.

Set i ovenstående lys er det efter regeringens opfattelse helt ude af proportion med realiteter- ne, at skattereformens forudsætninger, således som det anføres i spørgsmålet, skulle være undergravet.

Spm. nr. S 2224

Til skatteministeren (25/7 95) af:

Kristian Thulesen Dahl (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange procent en kommune kan tilbageholde af en skatteydere nettoindtægt, såfremt skatteyderen har en skat- tegæld på f.eks. 350.000 kr?«

Begrundelse

Spørgeren ønsker oplyst, om der findes en vejle- dende tabel ved forskellige indtægtsforhold, således at man kan se, om der kan trækkes 10, 15 eller 20 pct. af nettoindtægten.

Hvor stort er det maksimum, en kommune kan trække ved en lønindkomst på 330.000 kr. plus 250.000 kr. i honorar (hvor der trækkes 51 pct. i kildeskat uden fradrag)?

Svar (1/8 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Efter kildeskattelovens § 73, stk. 3, kan løninde- holdelse for skattegæld højst udgøre 20 pct. af lønudbetalingen efter fradrag af indeholdt kil- deskat.